

Доброчесність як необхідна морально-етична складова діяльності державного службовця.

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
МОРСЬКОГО ТА РІЧКОВОГО
ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ**

Частиною правового статусу державного службовця є зобов'язання дотримуватися принципів державної служби та правил етичної поведінки.

Одним із компонентів проходження державної служби є **доброчесність**. Відповідно до Закону України «Про державну службу», **доброчесність** визначається як спрямованість дій на захист публічних інтересів та відмова державного службовця від превалювання приватного інтересу під час здійснення наданих йому повноважень.

В контексті боротьби з корупцією **доброчесність** —

це необхідна морально-етична складова діяльності державного службовця, яка визначає межу і спосіб його поведінки, що базується на принципах доброго відношення до громадян та чесності у способі власного життя, виконанні своїх обов'язків та розпорядженні державними ресурсами.

Доброчесність передбачає:

спрямованість дій на захист публічних інтересів, забезпечення пріоритету загального блага громадян над особистими, приватними або корпоративними інтересами

неприпустимість використання державного майна в особистих цілях;

недопущення наявності конфлікту між публічними і особистими інтересами;

нерозголошення та невикористання інформації, що стала відома у зв'язку з виконанням державним службовцем своїх обов'язків, у тому числі після припинення державної служби, крім випадків, установлених законом;

недопущення надання будь-яких переваг і виявлення прихильності до окремих фізичних та юридичних осіб, політичних партій, громадських і релігійних організацій.

Щоб не відбулося підміни понять і не втрапився первинний зміст поняття «**доброчесність**», принцип доброчесності варто визначати як забезпечення доброчесності (моральної характеристики) осіб, уповноважених виконувати функції держави, що передбачає:

патріотизм (відданість своєму народові, гордість за надбання національної культури, готовність діяти в інтересах вітчизни та постати на її захист у разі необхідності).

порядність (чесність, справедливість, стриманість, дисциплінованість, сумлінність).

відповідальність (готовність відповідати за дотримання специфічних професійних норм, що регулюють поведінку державного службовця).

гідність і повага до гідності інших (рівність усіх людей у моральному відношенні, незалежно від соціального стану, релігійної, расової, національної чи професійної належності чи репутації, самоповага щодо власних професійних надбань).

Сократ ототожнював **доброчесність** зі знаннями, що, на думку філософа, означало свідоме й відповідальне ставлення індивіда до способу свого життя, моральної поведінки.

Доброчесність означає здатність керуватися своїми переконаннями та протистояти хибним думкам інших людей, хоча б якими вони не були та скільки б їх не було.

Не слід боятися зовнішнього осуду, головне - не вступити в суперечність із собою.

Саме поняття **«доброчесність»** є сполученням двох окремих слів - «добро» і «чесність» - як необхідних базових принципів діяльності кожного державного службовця.

Правила доброчесності державних службовців можна знайти серед основних положень Закону України «Про запобігання корупції».

На законодавчому рівні закріплено чіткі правила запобігання та врегулювання як реального, так і потенційного конфлікту інтересів (обов'язок інформувати керівника про конфлікт інтересів, заборона приймати рішення чи вчиняти дії в умовах конфлікту інтересів тощо).

Встановлено правила фінансового контролю за майновим станом державних службовців (подання декларації в електронній формі, перевірка декларацій, обов'язок службовців інформувати про відкриття валютних рахунків за кордоном і про значні зміни в майновому стані тощо).

Окремий розділ закону визначає основні правила етичної поведінки службовців (державні службовці повинні дотримуватись вимог Конституції та законів України, поважати права людини, дотримуватись принципу політичної неупередженості, бути об'єктивними).

Визначено обмеження щодо поєднання основної діяльності з іншою оплачуваною діяльністю, спільної роботи близьких осіб, роботи в приватному секторі після припинення служби, одержання подарунків (наприклад, заборонено одержувати подарунки, які надаються з мотивів перебування особи на державній службі або подарунки від підлеглих службовців).

Відповідно до статті 50 Закону України «Про державну службу»

Держава забезпечує достатній рівень оплати праці державних службовців для професійного виконання посадових обов'язків, заохочує їх до результативної, ефективної, **доброчесної** та ініціативної **роботи**.

Забезпечення виконання норм законодавства прямо залежить від доброчесності особи. Зважаючи на те, що явища корупції та доброчесності несумісні, формування доброчесності унеможлиблює прояви корупції.

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!